

Buitenpost

Tijdschrift van Volkstuindersvereniging Kweeklust

Nummer 16

Lente 2024

Inhoudsopgave

	Redactioneel	1
Bestuur Kweeklust	Van de Burgemeester	2
Redactie	Herinneringen aan Wim Borsje	5
Redactie	In memoriam Nanda Drooggelman	7
Gijs van Dalfsen	ALV-April 2024	8
Else de Haan	De tegeloorlog	10
Tineke van Bottenburg	Buitenkantjes	12
Ti Fens +	Bomen snoeien	13
Gijs van Dalfsen	Waar ik over nadacht	14
Gijs van Dalfsen	Bert in Utrecht	16
Gijs van Dalfsen	Bert en het duurzaam tuinieren	17
Hans Krabbe	Het kan anders;	18
Hakselgroep	De Hakselaar	21
Frank van Delden	Oplossing Filippine 15	21
Tineke van Bottenburg	Sloten	22
Redactie	Nieuwkomer	23
Gijs van Dalfsen	Nieuwe Sakkentips	24
Frank van Delden	Filippine	25
Gijs van Dalfsen	Dierspotters	26
Else de Haan	Onze zaaisels	28
Hieke Baart	Beest gespot	29
Tessa de Gruyter	Fotoshoot	30
Karin Boode & Else de Haan	ALV van de AVVN	31
Hans Krabbe	Gedicht	33

Redactioneel

Zojuist hebt u het voorblad van het lentenummer van de Buitenpost opengeslagen. Dus dat betekent dat het lente is.

En? Wat is er aan de orde in de vereniging? Wat steekt zijn kopje boven de grond? Wel, het lijkt me dat dat duurzaam tuinieren is, in verscheidene bijdragen in dit blad terug te vinden. Niet alleen vinden we duurzaamheid belangrijk, we handelen er ook meer en meer naar. Het meest concrete voorbeeld daarvan is waarschijnlijk het hakselen van het AW tuinafval.

Het andere grote onderwerp van deze tijd, biodiversiteit, en de teruggang daarvan, komt dat ook aan de orde in deze Buitenpost? Dat weet ik niet zo zeker. Als je de Dierspotters bekijkt dan zou je juist denken dat het stikt van de dieren. Daarentegen heb ik juist de indruk dat er met name minder insecten zijn dan voorheen? Of lijkt dat maar zo? Wat denkt u?

Ten derde is er het verenigingsleven. Dat lijkt wel steeds gezelliger en ijveriger te worden. Het Algemeen Werk neemt een vlucht, er is een feestcommissie, er is een appgroep gesignaleerd, er worden tegelteams gevormd en smoelenboeken gemaakt. Zelfs de middensloot, verborgen doornroosje slapend in het hart van ons complex, moet eraan geloven, en zal binnenkort wakker worden gekust door de prins.

Wij wensen u een goede tuinzomer vol groente, fruit en bloemen.

De redactie, *Tineke van Bottenburg, Gijs van Daltsen, Else de Haan.*
Eredactielid Loes Geraedts. Illustraties en cover, Gijs van Daltsen

Van de Burgemeester en wethouders

Lieve Kwekelingen,

Wij vormen met elkaar een vereniging, met leden die samen regels opstellen en zich daar dan ook mee verbonden voelen. Met leden die samen deze vereniging draaiende houden. Niet als klant maar als onderdeel van een groter geheel, als actief of minder actief lid. Dat wil ook zeggen dat ieder lid daar een taak in heeft. Ieder naar eigen kennis en kunde natuurlijk, maar toch. De komende tijd is er een flink aantal taken over te nemen. Het bestuur is met een aantal mensen in gesprek en ik hoop dat we ook op jou een beroep mogen doen als dat zo uitkomt. Gelukkig zijn er al veel leden die hun steentje bijdragen.

We willen elkaar, wat er ook gebeurt, met vriendelijkheid en respect bejegenen. Hierop wil het bestuur ieder graag met nadruk wijzen. Als je iets dwars zit, spreek dan je mede-tuinder aan op een nette manier. Laten we met elkaar zorgen voor een prettige sfeer. Een prettige sfeer is er elke zaterdag van 11 tot 12 uur zeker te vinden in de Tuinkamer waar altijd een kopje koffie of thee voor je klaarstaat. De winkel is open. Alle leden kunnen daar terecht voor hun aankopen. Toch zie ik nog geregeld leden zakken aarde, die elders gekocht zijn de tuin op slepen. Dat is jammer, de kwaliteit van de bouwmarkt-aarde is niet altijd geweldig en met de aankoop in onze eigen winkel steun je de vereniging. Bovendien scheelt het een hoop gesjouw want als je het vraagt, worden de spullen netjes op je tuin bezorgd.

Dit jaar bestaat onze vereniging 85 jaar. We gaan daar samen op 13 juli een feestje van maken. Hou deze datum dus alsjeblieft vrij in je agenda. Later hoor je meer over de invulling.

Laten we met elkaar onze vereniging dragen, dan kunnen we de volgende 85 jaar aan! Daar heeft iedereen baat bij. Ik wens jullie allemaal een groeizaam en gezellig seizoen toe.

Ineke van de Pol
Voorzitter

Tuingezichten

Nieuw op de website: Tuingezichten!

Wil je meer mensen kennen op Kweeklust? En wil je dat ze jou kennen?

Op Tuingezichten kan dat!

Scan de QR-code en vul het formulier in

Herinneringen aan Wim Borsje

Redactie

Wie kende Wim Borsje niet? Hij hoorde bij Kweeklust. Op 2 december 2023 overleed hij.

Zijn leven op Kweeklust en herinneringen:

Wim was sinds 1988 lid van Kweeklust. Samen met Koosje begon hij op tuin 105. Uiteindelijk is het tuin 103 geworden (met Koos op tuin 104 als 'buur'). De laatste jaren een mooie kas erop, bij uitstek het domein van Wim. Hij kwam veel en graag op de tuin, de laatste jaren wat minder vlot ter been, een beetje broos, maar altijd belangstellend. Mede tuinders zeggen "hij was een aardige, positieve man, meestal een grapje of een kwinkslag, goedmoedig, een beetje een grote kabouter met z'n witte baard, kon goed luisteren, gaf goede adviezen".

Met de okrabloem, zijn trots

Bioloog: als bioloog wist hij waarover hij praatte. Waarschijnlijk zat de liefde voor de natuur, voor planten en dieren hem in de genen, zijn grootvader was leraar biologie en heeft die liefde doorgegeven. Na zijn studie deed hij wetenschappelijk onderzoek naar eencellige zeewieren. Hij wist alles van hun voortplantingscyclus. Hij heeft ook lesgegeven, eerst aan de universiteit, later aan de Hogeschool. Hij was volgens Koosje een leraar in het diepst van zijn vezels. Zijn organisatietalent kon hij kwijt bij de Hogeschool Holland, waar hij de afdeling Biologie en Milieukunde heeft opgericht. Toen hij klaar was met werken werd hij als vrijwilliger chauffeur op een bus van het Rode Kruis, een nieuw avontuur.

Bestuurder: Wim heeft veel gedaan voor Kweeklust. In 1999 was hij voorzitter van de Tuinwinkelcommissie. En toen in 2000 de toenmalige voorzitter van Kweeklust overleed werd hij door André Schuurmans, op dat moment secretaris, gevraagd voorzitter van het bestuur te worden. Tijdens zijn voorzitterschap heeft hij op veel gebieden orde op zaken gesteld, zoals het herformuleren en redigeren van het Huishoudelijk Reglement en het Tuinreglement. Ook de herindeling/ herverkaveling van tuinen was een aandachtspunt: tuinen die niet goed op de zon lagen of niet logisch verbonden waren met paden werden heringedeeld. In zijn bestuurswerk was hij precies en een verbinder. Om gezondheidsredenen heeft hij in 2011 de voorzittershamer doorgegeven. Hij is aan de Tuinwinkelcommissie verbonden gebleven, met aandacht voor duurzame en verantwoorde inkoop.

Mede-tuinder: de tuinen van Wim en Koos zijn een voorbeeld van hoe je een speelse weelderige tuin kan hebben en onderhouden. Een paar keer per week zag je Wim geduldig met zijn handen in de aarde. Hij had veel kennis. Wim was vaak op zoek naar speciale rassen, experimenteerde in zijn kas en deelde graag met andere tuinders zijn kennis en zijn plantjes. Hij was vrijgevig met zijn Patrijzenoogjes, Sier-okra, Yacon of Appelwortel, Dahlia's. De boontjes-puzzel tijdens de Tuindagen was vermakelijk en leerzaam. Ook had hij regelmatig informatieve bijdragen aan de Buitenpost.

Er was een tijd dat Wim bijen hield op de tuin. Ook over zijn bijen en het proces van honing maken gaf hij graag informatie. Zijn honing van Kweeklust was in de Tuinwinkel te koop. Sylvia, de nieuwe imker, heeft bij Wim in de keuken nog meegekeken naar het slingeren van de honing.

Herinnering van Hieke Baart (tuin 110)

Er is mij gevraagd om wat herinneringen op te halen over Wim Borsje. Dat doe ik graag want ik denk met veel plezier aan Wim terug.

Toen ik heel lang geleden als nieuweling op de tuin kwam was Wim volgens mij al voorzitter. Eerlijkheid gebied te zeggen dat ik wel van de natuur en tuinieren houd maar niet veel kennis bezit. Mijn Tuin was een natte boel en er bleef vaak water staan op verschillende plekken, dus wilde ik de tuin opnieuw inrichten. Zijn advies was goud waard want hij adviseerde me om het midden van de tuin hoger te maken zodat het

regenwater naar de zijkanten liep. Van deze tip heb ik nog steeds profijt. Ook was het advies om de zijkant dan richting sloot te laten aflopen. Dit lukt me helaas maar half. Een andere tip was om de tuin met diverse bloemen en planten en bomen aan te planten waardoor er ook biodiversiteit was is voor al de dieren die in de tuin kunnen voorkomen.

We hebben altijd veel verschillende bijen en hopen dat ook zo te houden. Ook vogels en vlinders en vele andere insecten vinden hun plekje in onze tuin en dat hebben ze zeker mede aan Wim te danken. Bovendien vond ik Wim een heel prettige bestuurder en ik vond het jammer dat hij moest stoppen als voorzitter toen zijn gezondheid hem parten ging spelen. Ook vond ik hem een prettige bescheiden man die de tijd nam als ik een vraag had en leuke en grappige woordspelingen had. Hij stond nooit op de voorgrond maar wist bijzonder veel. Ik ben hem dankbaar voor al zijn adviezen. Martin (gek op dahlia s) kreeg vorig jaar een mooie Dahlia van Wim.
We gaan Wim missen.

Herinnering van Loes Geraedts (vroeger tuin 125)

Korte gesprekjes, met soort van grapjes waar ik over na moest denken. Woordspelingen meestal. Als ik hem ergens naar vroeg gaf hij niet rechtstreeks antwoord, maakte een kwinkslag met van die vrolijke oogjes, snoot zijn neus. En dat was het. Maar ook hadden we het over bonen, droogbonen, waarvan hij heel veel soorten had. Waar hij de oorsprong van wist en hoe ze heten enzo.

We wisselden boontjes uit.

En over zijn bijen konden we bakkeleien, omdat ik vroeger ook bijen verzorgd heb.

En hij zorgde ervoor dat er altijd Lavameel of Basaltmeel in de winkel was.

Een stille, wijze vaderachtige man met diepe gronden.

Ja, zo staat hij in mijn geheugen gegrift.

In memoriam Nanda Droogelman- Donkervoort

Redactie Binnentuin

Op 19 januari 2024 is op de leeftijd van 93 jaar mevrouw Droogelman overleden. Zij was het oudste lid van de vereniging en heeft 55 jaar met veel plezier haar tuin (nr 7) gehad. Nanda verbleef in de zomermaanden vrijwel de hele week op de tuin. Voor de post ging ze één keer per week met de taxi naar haar huis in Amsterdam. In Weesp ging ze – de laatste tijd met rollator – naar het centrum om boodschappen te doen of om naar de kapper te gaan. Zij had een verzorgde siertuin, die ze met hulp onderhield, maar waar ze ook zelf graag elke dag nog wel een uurtje in werkte. De tuin was haar alles, ze was geen stadsmens, vertelde ze. Veel tuinders zullen zich haar herinneren van haar wandelingetjes, vaak aan het begin van de avond, over de tuin.

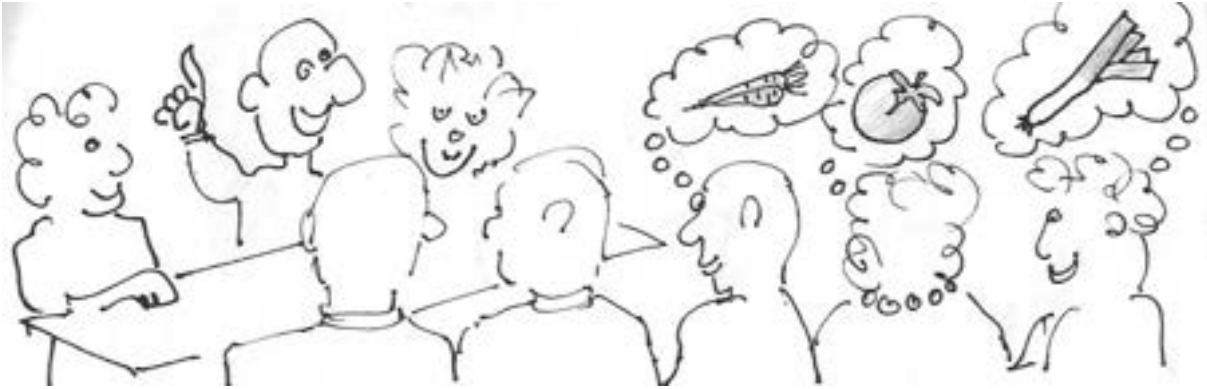
Kom Hakselen!

Op 22 mei, 1 en 19 juni (en ook in de maanden daarna) gaan we weer hakselen. Twee machines staan klaar. Een voor dunne takjes, een voor takken tot 4cm dik. Ook voor plantenstengels (met bladeren). Geen aarde of aardkluiten. Geen grote zijtakken.

Prachtig materiaal voor tuin, composthoop en paadjes. En: minder tuinafval naar de stort.

Meld je aan via de app van Else de Haan: 0629035499

ALV – April 2024

Gijs van Daltsen, tuin 20

Fietsend naar huis, na afloop van de ALV, dacht ik erover na wat ik nu eens in mijn verslagje kon vertellen. Er was namelijk geen commotie ontstaan tijdens de vergadering, en als journalist heb je dan een harde dobber.

Een serieus onderwerp was natuurlijk wel de **middensloot** geweest, die in de komende 3 jaar moet worden uitgebaggerd. Door de aangrenzende tuinders. Ben Tames dacht dat het wel zou meevallen met de hoeveelheid bagger, en noemde nog verschillende gunstige omstandigheden op. Maar je kreeg toch de indruk dat hij best in staat zou zijn een 2^e-hands auto te verkopen.

Mag het productiebedrijf van omroep MAX bij ons op het complex komen **filmen**? Afleveringen van 'Hendrik Groen', Hendrik gaat blijkbaar naar een volkstuin. Van Augustus tot Oktober? Met 30 man? Mensen twijfelden. Iemand stond op en begon een somber verhaal over filmploegen te vertellen. Wordt vervolgd.

Peter Manuel vertelde iets over '**Tuingezichten**'. Daarmee kun je binnenkort op onze website je medetuinders terugvinden, door op een plattegrond van het tuincomplex op een bepaald tuintje te klikken. Je krijgt dan de naam van de tuinder van dat tuintje te zien en misschien een foto en wat informatie. Iets wat de tuinder over zichzelf of over de tuin vertelt.

Ondertussen passeerden de **jaarverslagen**, en de gaande, komende en toekomstige leden van **commissies** de revue, en werd het jaarverslag van de financiële commissie na enige vragen goedgekeurd. (kunnen de drukkosten gedrukt worden? Had de AW-compostbak niet met goedkoper hout getimmerd kunnen worden?) En ook werd er

gevraagd of er iemand interesse heeft om mee te lopen met de penningmeester.

En dan was er het '**padenplan**', een heel aantal paden op het oude complex moet opnieuw betegeld worden de komende jaren. Het beste door ons zelf. Elk jaar één pad? Wie gaan er mee doen? Welk pad dan het eerst? Het Konijnenpad? Of nee, toch het Vossenpad?

Vragen en vragen. Bij de bagger van de middensloot had men nog rustig geluisterd - niet iedereen grenst aan de die sloot - maar nu roerden de toehoorders zich, er kwamen al ideeën uit de zaal, mensen stroopten hun mouwen op, wanneer konden we beginnen? Misschien kunnen we wel zelf de oude tegels naar voren brengen? Iedereen de tegels van zijn eigen stukje pad! En misschien ook die van burens, als die dat zelf niet kunnen.

Animo en levenslust genoeg. Dat gaat wel lukken, daar komen we wel uit, was de conclusie. Waarmee we dicht in de buurt kwamen van wat onze voorzitter Ineke ons bij aanvang van de ALV had voorgehouden: *We moeten het samen doen, samen komen we er wel*

De Tegelloorlog van 1975

Else de Haan, tuin 14b

Tijdens de laatst ALV presenteerde Ben het plan om in drie jaar de tegels van zes zijpaden te vervangen. Nieuwe tegels en weg met de oude. Geschatte kosten ruim zes duizend euro. De vergadering ging zonder enig probleem akkoord. Het enige punt van discussie was de volgorde van de paden. Het Vossenpad eerst of het Konijnenpad?

Dat is ooit wel anders geweest. Sinds het archief van VTV Kweeklust Weesp grotendeels gered is van muizen en vocht, kunnen we onze interessante geschiedenis bekijken. Daar lezen we hoe het zo'n bijna 50 jaar geleden ging met die tegels:

Op 10 mei 1975 schrijft lid J.J. Paanakker een boze brief naar het bestuur. Hij liep, schrijft hij, op zaterdag 3 mei van dat jaar naar zijn tuin en zag tot zijn stomme verbazing dat de zijpaden met nieuwe tegels (60x40 cm) werden gelegd. Niet op tweemaal de breedte (80 cm) maar op een keer de lengte (60cm). Het was, schrijft hij, zover ik me kan herinneren de afspraak dat de breedte van de zijpaden 80 cm zou zijn of reglementair 75 cm. Paanakker loopt met dit probleem naar de voorzitter. Maar die geeft niet thuis. Leden vooraan het hoofdpad vinden de breedte van de zijpaden breed zat, zegt hij. Bovendien worden paden van 80 cm breed te duur (fl.5000,-). Maar helaas, in een eerdere bespreking hadden de voorzitter en enkele bestuursleden gezegd dat fl.2550,- genoeg was voor vrijwel alle zijpaden (van 80 cm). Paanakker voelt zich belazerd en stuurt de boze brief naar het bestuur.

Aan Paanakkers brief is dan al heel wat voorafgegaan. Het tegelplan is al enige maanden onderwerp van discussie. In maart van dat jaar krijgt het bestuur een kritische brief over de kosten, waarover we verder niets meer lezen. In april blijken de tegels duurder dan gepland en moet het bestuur de begroting aanpassen. Zij schrijft de leden een brief met daarin het plan geld dat bestemd is voor verbetering van de inkooploods (ook wel bestuurshuisje genoemd) aan de tegels te besteden. Dat levert de tweede boze brief op, nu van een aantal leden. De tijd om te reageren – drie dagen- is veel te kort. De briefschrijvers veronderstellen zelfs dat deze 'bliksemactie' bedoeld is om hen onmondig te maken. Zij

vinden: geen paden, maar het geld besteden aan het verbeteren van het in de winter 'mensonterend klimaat in de inkoopshuur'. Het bestuur belegt een vergadering met de boze leden. In die vergadering stelt een boos lid voor goedkopere (visgraad)tegels van 30 bij 30 te kopen zoals ze ook op het hoofdpad liggen.

Daarna volgt er, op 26 april, een bestuursvergadering. Nu gaat het om de vraag of het de goedkopere tegels van 30 bij 30 of de duurdere van 40 bij 60 moeten worden. De belangrijkste kwestie daarbij is of er bij de 30 bij 30 tegels opsluitbanden nodig zijn. Er wordt nog voorgesteld een proefpaadje aan te leggen, maar dat gaat niet door. Volgens het verslag van de secretaris nam de voorzitter toen de beslissing om grote tegels te nemen. Een paar dagen later volgt een derde boze brief, nu van de tweede voorzitter (een tweede voorzitter?), die niet bij de bespreking van 26 april was. Hij kwam op 28 april op de tuin en zag een heleboel tegels liggen. Hij is ontstemd. Een beslissing over zo'n belangrijk onderwerp zonder overleg met de overige bestuursleden noemt hij 'doorduwen', en 'gebrek aan openheid'.

Dan wordt het stil in het archief, (maar ongetwijfeld niet op Kweeklust), totdat op 23 juni 16 leden vragen om een extra ledenvergadering, met als enige agendapunt de breedte van de tegels. Zij willen dit in het artikel 31 van het Huishoudelijk Reglement veranderen van 75 naar 60 cm. De secretaris van het bestuur, die tegen grote tegels was, tekent bij dit verzoek aan dat geen van de 16 ooit een bestuursfunctie hebben DURVEN aanvaarden. 'Dit was de druppel' schrijft hij en legt op 8 augustus zijn bestuursfunctie neer.

Hoe breed de paden tenslotte geworden zijn, weten we niet. Die beslissing is waarschijnlijk al door de muizen opgegeten. Ergens in de jaren hierna is artikel 31 uit het Huishoudelijke Reglement verdwenen naar het Tuinreglement, waar de paden nu niet 60, 75 of 80 maar wel 90 centimeter breed moeten zijn.

Zo heeft iedere tijd haar eigen issues.

Buitenkantjes

Tineke van Bottenburg, tuin 108

Het ziet er op Kweeklust verzorgd uit. De paden, zeker het Hoofdpad, zijn netjes onderhouden; de heggen op de juiste hoogte geknipt en onder de heggen wordt het goed schoongehouden. Zo hebben we dat met elkaar afgesproken en de Tuincommissie ziet erop toe.

Maar sommige buitenkantjes maken een uitzondering, gelukkig kan dat ook.

Bomen snoeien

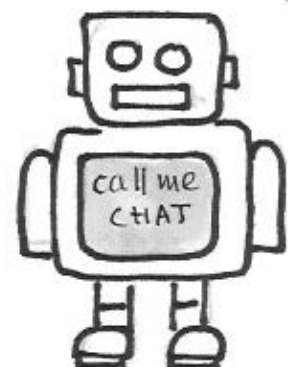
Ti Fens (mbv ChatGPT), tuin 20

Het leek een ongelukkige samenloop van omstandigheden toen we op een druilerige zaterdagmiddag in het najaar op pad gingen voor een bomensnoeisessie onder leiding van Marnix van de Kroon. Met volle moed begonnen we met een groep van tien vrouwen en twee

verdwaalde mannen. Naarmate de regen harder neerdaalde, vertrokken er steeds meer. Toen we nog maar met drie drenkelingen over waren, begonnen we serieus te overwegen om de snoeischaar in de ring te gooien. Maar Marnix, vastberaden stak zijn hoofd boven 'ons' natte Kweeklust uit en riep: "Welnee joh, daar kunnen we ook wel naartoe!" En zo sjokten we verder, allemaal doorweekt maar met

een schat aan nuttige tips voor het snoeien van bomen. "Vooral de kroon open houden," verkondigde Marnix tussen de regendruppels door, "maar niet zover dat je alleen nog maar een struik overhoudt!" En zo eindigde onze dag met een lach en een les in zowel bomen snoeien als optimisme, terwijl we naar huis sloften, nat tot op onze sokken maar vol goede moed voor het optimaal snoeien van onze fruitbomen.

Waar ik over nadacht tijdens het wieden, of: verslag van een knokpartij met kweek *Gijs van Dalfsen, tuin 21*

Niet alles loopt zoals je het wilt. Vorig jaar, op een moment dat ik net even wilde achterover leunen, het glas in de hand, om eens een tevreden blik over mijn siertuin te laten zweven, die er na al het harde werk natuurlijk schitterend uitzag, viel mijn oog op een zetje van grasstengels dat onverwacht boven de bloeiende planten was

uitgekomen. Net als ik wiegden de grasstengels zich tevreden in de zon, en genoten van het warme briesje. Mijn humeur was bedorven, ik zag ze vanaf dat moment ook de hele tijd, waar ze me voorheen nog niet opgevallen waren. Kent u dat? Kweek was het, wortelgras, dat zich

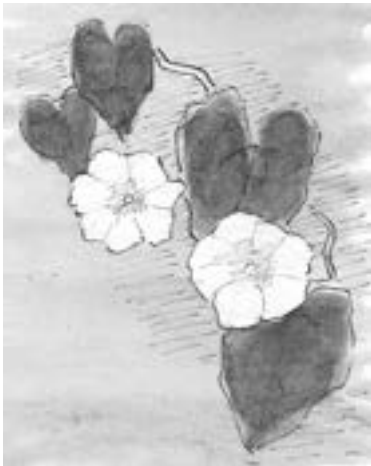
langzamerhand onder de grond door het hele perk had ingewroet. Er zat niks anders op, het moest aangepakt worden. Ik deed mijn best om het nog een tijdje uit te stellen maar op gegeven moment ging dat niet meer.

Op de workshop compost van Peter Moen had ik wat opgestoken over kweek, en ik had ook zelf al wel eens eerder de strijd aangebonden (het jaar erop kwam het toch weer terug). Ik besloot tot een 2-jaren plan. Het eerste jaar zou ik het perk volledig afgraven, daar ben ik in de herfst vaak mee bezig geweest, voor de regen begon. Krokussen en tulpen, en de vaste bloeiende planten - eigenlijk het mooiste plekje in de tuin –

allemaal moesten ze eraan geloven. Het tweede jaar zou ik dan de kweek die toch weer opkwam te grazen nemen.

Dat was wel weer een tikje serieuzer dan ooit tevoren, een 2-jarenplan.

Het jaar daarvoor had ik het pispotjes plan uitgevoerd. En het jaar

dáárvoor was het slakkenplan geweest. Allebei 1-jarenplannen. Nu dus een 2-jarenplan... werd ik niet té fanatiek? Had ik mijzelf nog wel onder controle? Of was er een grens overschreden, en greep het me nu teveel aan? Spittend en zwetend, mopperend, stram van de spierpijn, schoot me gelukkig te binnen dat dit mijn hobby was. O ja, dat is waar ook... Het bloemperk was ondertussen

veranderd in een soort bouwput, die vol met water liep toen de regen kwam.

En nu? Hoe is het nu? Wel het is voorjaar. Hier en daar pik ik inderdaad kweekjes weg die ontsnapt zijn aan mijn aandacht. Ik heb de azalea al terug gezet op zijn oude plek (na de wortels onderzocht te hebben op kweek), eenjarige bloemen gezaaid, en voel mij al de overwinnaar in deze oorlog.

Maar nu moet ik snel in mijn moestuin aan de slag, die te weinig aandacht heeft gekregen en nu schreeuwt om een eigen plan.

Bert de Haas in Utrecht

Gijs van Dalfsen, tuin 21

Onze vriend Bert, die van frisse kropjes sla houdt en om die reden oogluikend toelaat dat de tuinders Kweeklust met hem delen, is gebaseerd op een beeld, of eigenlijk op beelden, van de Welsh beeldhouwer Barry Flanagan.

Die heeft enorm veel bronzen hazenbeelden gemaakt, en deze zijn overal op de wereld te zien. Ook in Nederland dus, er staat er bijvoorbeeld een in Utrecht. Bert zit op een rots, en overziet de drukte in de buurt van Utrecht CS.

Dus als je in de buurt bent, en Bert eens wilt zien, wandel even naar Neude.

Daar zit hij op zijn rots, tussen geparkeerde fietsen.

Bert en het duurzaam tuinieren

Bert draagt zijn steentje bij

Ik was eigenlijk altijd al duurzaam

Geen groente uit Kenia, maar uit Kweeklust

Lokaal, dus geen vervuilende transport

Alleen de mest... dat is wel import, jammer...

Daarom wil ik met jullie ruilen:

2 hazekeutels voor een kropje sla?!

Het kan anders; het kan niet anders: Kweeklust duurzaam

Hans Krabbe, tuin 10c

Eeuwenlang hebben wij mensen ons niet druk hoeven maken om de invloed die wij hebben op onze planeet. Die invloed was ook niet altijd zo ingrijpend en opvallend. Nu we met bijna 10 miljard zijn en al die mensen willen consumeren, reizen en leuke dingen doen en velen op een zo groot mogelijke schaal en zo goedkoop mogelijk, begint de natuur tegen te sputteren. De rek is eruit.

In het zeer vroege voorjaar zag ik een ijsvogel boven de sloot naast mijn tuin. Er was geen kroos op de sloot, dus hij of zij, dat kon ik niet zien, kon goed naar de visjes turen. Ware het niet dat het zicht nog geen centimeter diep was en vissen er al sinds jaren niet meer in zwemmen. Het gaat Kweeklust niet in zijn eentje lukken om die vissen terug te krijgen, daar hebben we de hulp van de boeren bij nodig. Dat kon nog wel eens gaan duren, maar we kunnen wel alvast onze tuinen op orde krijgen en daarmee de bijen en de wormen en wat al niet meer plezieren.

Duurzaam en circulair is niet een romantische droom, maar een verstandige levenshouding: niet tegen de natuur ingaan uit gemak en voor een dubbeltje minder, maar juist met de natuur mee bewegen en zo zorgen dat je je tuin en je lijf niet vergiftigt. Sterker nog, duurzaam is niet alleen verstandig, het is onvermijdelijk. We zullen eraan moeten, niet vroeg of laat, maar eerder nog nu of nooit: een duurzaam Kweeklust.

Wat betekent een duurzaam Kweeklust meer concreet? Waar kunnen we mee beginnen om verstandig met onze tuincomplex om te gaan? Hier een paar voorbeelden.

Recyclen van tuin- en keukenafval

Op Kweeklust slepen we al decennia allerlei materialen, grond en planten ons terrein op. Vele pallets met zakken tuinaarde, veenturf, et cetera waarvoor hele natuurgebieden worden afgegraven. En dat terwijl we compostmateriaal afvoeren naar de afvalverwerking. Vreemd eigenlijk.

Recyclen doen we wel, maar nog veel te weinig. We kunnen stappen maken met een composthoop op iedere tuin en een centrale composthoop. Maar dan wel een grote composthoop waar van heel Kweeklust hoeft er niet meer met zakken grond Compost & grond voor heel

al het groene afval in kan. Hierdoor gesleept te worden en tuin'afval'. van eigen bodem Kweeklust!

Biologisch planten en zaden

Niet-biologische planten en zaden zijn met gif behandeld en schaden de natuur op onze tuinen. Wanneer we stoppen planten en zaden te kopen die met gif zijn behandeld en planten en zaden kopen bij een biologische kwekerij, zoals Krijn in Kortenhoeve, kan de natuur zich herstellen.

Energie

Van fout hout naar goed hout naar gas naar groene stroom naar zonne-energie.

Stoken van hout

Hout stoken is vervuilend en slecht voor de gezondheid. Bovenal een groot risico voor hen met aandoeningen aan hun longen, en dat hebben nogal wat mensen. Zij lijden ernstig onder houtstook. Het helpt al op dagen met windstil weer niet te stoken. En op dagen met wind met goed gedroogd kwaliteitshout. Dat laatste wil zeggen drie jaar gedroogd essen, beuken, iepen, eiken of berkenhout en het vuur aanmaken met

schoon aanmaakhout en altijd met maximale zuurstoftoevoer stoken. Dus niet de kachel afknippen bij vertrek, maar het vuur vol laten uitbranden. Dat zorgt voor volledige verbranding en minder fijnstof. Maar beter is het natuurlijk de huisjes niet met hout te stoken, maar met gas of elektriciteit (van zonnepanelen).

Open vuurtjes kunnen snel gedoofd worden met vochtige aarde of nat zand.

Besproeien

Een goed beheerde tuin heeft nauwelijks bewatering nodig, zeker op Kweeklust waar we zo laag bij het water liggen. In een zeer droge periode volstaat bewatering met regenwater uit regentonnen en water uit de sloot. Hoewel het een goed idee is eens te kijken hoe vervuild het water in onze sloten is.

Vergroening

Hoe kunnen we Kweeklust groener, diverser, rijker krijgen?

Dit zijn een paar ideeën. Er is meer natuurlijk: groene daken op de huisjes, duurzaam gebouwde huisjes, verven met duurzame verf, minder geluid van elektrische apparaten, minder buitenlicht, minder plaveisels, et cetera.

Niet alles zal even makkelijk en snel gaan. Het zal wel even duren, maar het is onvermijdelijk, het is mooi en goed om te doen en waarom wachten? Omdat het een centje kost? Dat is het meer dan waard. Laten we gewoon beginnen.

De Hakselaar de Hakselgroep

Op zaterdag 2 maart was het eindelijk zover. We namen onze mooie nieuwe hakselaar in gebruik. Hij stond al een tijdje werkloos in de winkel. Regen, regen, regen en dan gaat dat hakselen niet. Maar die zaterdag voor Pasen was het prima hakselweer.

Twee leden hadden gereageerd op onze oproep om te komen hakselen. En we hadden zelf ook veel in te brengen. Gehakseld werd er!

Gewapend met oordoppen, bril en handschoenen vulden we de machine. Grote bossen takken verwerden in een mum van tijd tot een klein hoopje hakselspul voor composthoop of paadje.

Anders dan ons eerste plan – de hakselaar is er de eerste tijd alleen voor het Algemeen Werk- gebruiken we hem voor *alle* leden van Kweeklust.

Dus, heb je takken tot 4cm dik kom ze hakselen! Het scheelt een ritje naar de stort en geeft je prachtig spul voor paadjes, composthoop en tuin!

Mededelingen over de hakseldagen zullen op het bord hangen Op zaterdagen hakselen we vanaf 9.00 uur, op woensdagen

vanaf 13.00 uur..

Oplossing van de Filippine in de Buitenpost 15

Middenwoord: Herfstdraden. Woorden: 1. zonnehoed, 2. vossenpad, 3. Inbrekers, 4. herfsttijloos, 5. compostcursus 6. hutspot, 7. kruidje, 8. woelvork, 9. bosmaaier, 10. kaardebol, 11. hakselaar, 12. boerenkool.

Wat doen we met de sloten?

Tineke van Bottenburg, tuin 108

In het stuk van Hans Krabbe 'Het kan anders....' beschrijft hij hoe een IJsvogeltje bij zijn tuin tevergeefs in de sloot zocht naar een visje. De sloot was bijna dichtgeslibd, geen visje te bekennen. Daar gaat gelukkig verandering inkomen. Tijdens de ALV kondigde Ben Tames aan dat we de sloten op en om Kweeklust zullen uitdiepen. Voor de Buitenpost licht hij zijn plan nog eens toe.

In het voorjaar heeft Ben met twee medewerkers van Waternet een rondgang over het complex gemaakt. Waternet heeft geschouwd op plantengroei in de sloot in verband met de doorstroming. Op termijn zal er ook een diepteschouw worden gedaan. Volgens het Waterschap Amsterdam, Gooi en Vecht moeten onze sloten 40 cm diep zijn.

Tijdens de rondgang werd al gauw duidelijk dat er in de sloten te veel bagger zit, waardoor het water niet goed kan doorstromen. Hierdoor verdwijnt het leven in de sloten.

Waternet wil dat dat er meer water in de sloten staat en dat overtollig water sneller wordt afgevoerd. Dit voorkomt kroosvorming en bevordert het waterleven. Voor de tuinen grenzend aan een sloot wordt het ook weer beter mogelijk om water uit de sloot te halen.

Vanuit milieuoverwegingen en vanwege voorschriften van Waternet is Kweeklust van plan om in de komende drie jaar in de sloten een waterpeil van gemiddeld 40cm water boven de bodem te realiseren. Dit is nu ongeveer 15cm. Er moet dus 25 cm gebaggerd worden. Dit houdt in dat het waterpeil

vanaf de eerste woning aan de Lange Muiderweg (Lüschen, nr 8) tot het keerschot bij tuin 100 ons nieuwe peil wordt.

Ben heeft verschillende mogelijkheden onderzocht om te baggeren. Gehuurde machines zijn te groot om op het binnenterrein te komen en te duur. Zijn voorstel is: we gaan zelf baggeren, dat wil zeggen de tuinders van de tuinen aan de sloten, aangevuld met vrijwilligers. Het werk wordt verdeeld over drie jaar. Het voordeel om te spreiden is dat er geen grote hoeveelheid bagger in de tuin komt te liggen.

Waternet heeft zelfs nog een toezegging gedaan. Als het uitbaggeren van de sloten gedaan is, zullen ze het keerschot dat nu staat bij tuin 100/13c verplaatsen naar de sloot tussen tuin 100 en het weiland, en een nieuw keerschot plaatsen tussen tuin 26 en 118. Dat houdt in dat het water in de gehele sloot vanaf tuin 100 tot 118, 10 tot 15 cm hoger komt. Deze sloot heeft dan ook geen dood einde meer, er stroomt water vanaf de weg tot het einde van het complex.

Ben ziet, met het oog op de toekomst/klimaatverandering - lange droge periodes en soms korte maar hevige regenval- dit als een goede oplossing niet alleen voor de tuinen die aan een sloot grenzen, maar zeker ook voor het gehele complex. Het is wel even werk om op diepte te komen, maar drie jaar is te overzien.

Als de sloten op diepte zijn is het bijhouden van de sloten de verantwoordelijkheid van de aangrenzende tuinen zoals vermeld in het reglement.

Nieuwkomer

Op tuin 124 is een nieuwkomer, mevrouw Sadive Ulas. De heer Ulas kan om gezondheidsredenen zijn tuin niet langer onderhouden en heeft de tuin overgedragen aan zijn dochter. Het is een grote moestuin, dus er is veel werk te doen. Samen met haar man gaat ze de uitdaging aan.

Wij hopen ook haar ouders nog regelmatig op de tuin te kunnen begroeten.

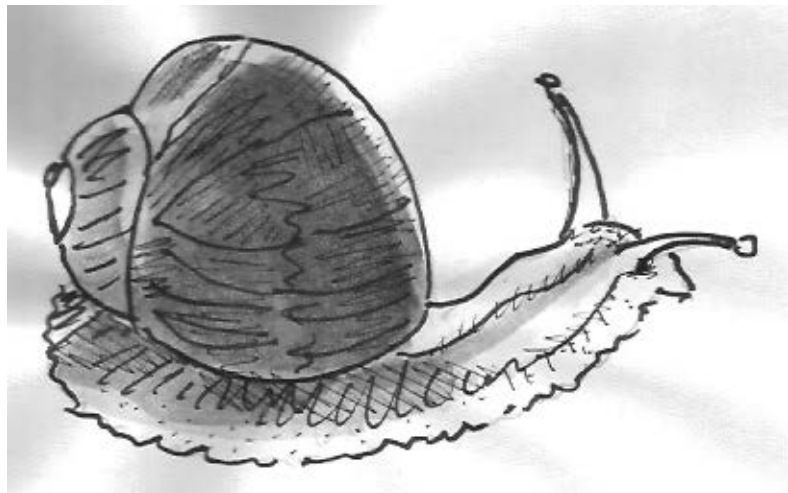

Nieuwe slakkentips

Gijs van Dalfsen, tuin 21

In de AVVN Nieuwsbrief stonden tips tegen slakken. Er zijn al veel slakkentips, maar deze zijn origineel en best weer leuk:

- Kikkers, padden, egels, spitsmuizen, salamanders, en vogels zijn de natuurlijke vijanden van de slak. Die wil je in tuin hebben. Hoe

je

trek je ze aan? Met een vijvertje waarschijnlijk. Of een vogel- of egelhuis.

- Ga in het donker op slakkenjacht! Op dat moment komen ze tevoorschijn. Soms kun je ze met handenvol oprapen. In de morgen lukt niet echt, het is te vroeg licht. Dus dan maar 's avonds. Zo'n koplamp, als van een mijnwerker, dat is erg handig.
- Maak schuilplaatsen. Dakpannen, omgekeerde potjes, meloenschillen, bladeren van de Rabarber). Als het 's morgens licht wordt verzamelen de slakken zich eronder. Je hoeft dan niet te zoeken.

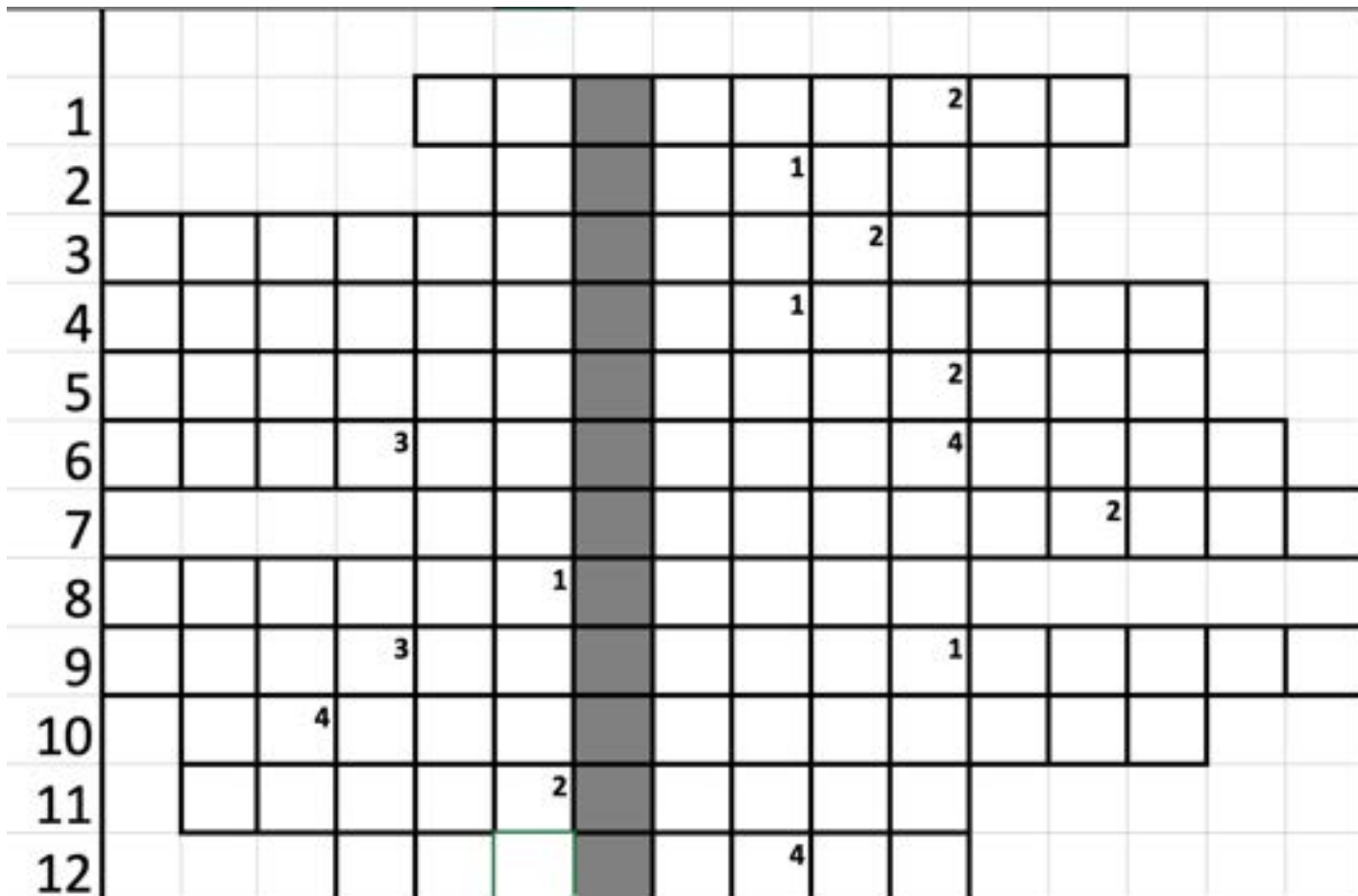

Een tip die ik niet eerder had gehoord:

- Het lookglansslakje (klein slakje met glanzend huisje) is je vriend! Die eet slakkeneitjes en kleine naaktslakken.

Filippine

Vind de 12 woorden van de Filippine. In de vakjes met hetzelfde getal komen dezelfde letters. In de grijze vakjes komt het woord, te lezen van boven naar beneden. Stuur je oplossing – het woord én alle 12 woorden – naar redactiebuitenpost@Kweeklustweesp.nl

1. Krant van elke dag van de week
2. Gemalen kruidenier
3. Kruid van Hanzestad aan de IJssel
4. Bloeit in een vreemd nest
5. Berooide ui
6. Kleine reminder

7. Gekweekt bij Bleijenberg?
8. In het donker kapot
9. Plant in de naaidoos
10. Bloeiende neergedaalde heilige geest
11. Schatje van de larve van de vlieg
12. Pieters prinses

De winnaar van de Filippine uit de Buitenpost no 15 is Ineke van de Pol, hartelijk gefeliciteerd!

Een eervolle vermelding voor Marianne Tames, voor haar niet helemaal foutloze, maar wel creatieve oplossing.

Dier spotters Dier spotters

Hazen op Kweeklust. Hoe bijzonder is dat?! Ze negeren je volkomen, rennen tuintjes in en weer uit, zitten achter elkaar aan. Want het is voorjaar, de tijd van de liefde, en dat is het enige wat ze nu interesseert.

En nog meer bijzonder, Tineke heeft een close-up van de haas weten te maken, in haar eigen tuintje.

Ook een prachtige foto, van Jan van Dam. Van de kleine hagedis, ook de levendbarende hagedis genoemd. Op de deksel van een watermeter. Ze houden van vochtige plekken, en je ziet ze ook vaak onder tegels.

Al eens eerder gemeld, maar nu weer opnieuw: er zijn weer egeltjes gespot. Een echte aktiefoto staat elders in deze Buitenpost. Erg leuk dat ze er weer zijn.

Tenslotte is de Atalanta-vlinder op Kweeklust gespot. Hier moet ik volledig afgaan op wat mij verteld is, want ik zou zo'n vlinder niet kunnen herkennen. Hebt u daar wel eens van gehoord? Ik nog niet, maar ik lees net dat het een trekvlinder is (gaat in de winter naar Zuid-Europa) die *veel in Nederland voorkomt*. Daar heb ik niet van terug. De Atalanta-vlinder dus. Heel gewoon.

Voorjaar, dus je ziet al van alles. Ik zag ook alweer een groen schildwants. Rustig loopt hij over je hand, een prachtig diertje. Het zijn vegetariërs, ik weet alleen niet welke planten ze een voorkeur voor hebben? Voor onkruid misschien? Dat zou nog eens leuk zijn.

Onze zaaisels

Else de Haan, tuin 14b

Het is april. De bomen worden groen. Het fluitenkruid staat te bloeien. De tuin roept!

In mijn kamer staan al enige tijd steeds groter wordende tomatenplantjes. Ik kijk naar dat woud van tomaatjes en vraag me af hoe dat bij de andere tuinleden van Kweeklust gaat. Hebben zij vensterbanken vol zaaisels. Een kasje? Een koude bak? Kopen ze plantjes of wachten zij op de stekjesdag om hun tuin te vullen? Ik doe een – niet representatief- onderzoekje en vraag het her en der.

Van Koosje (tuin 104) krijg ik een foto van haar zaaisels thuis in de vensterbank. Maar dat is niet het enige. Ook haar kas staat alweer weelderig vol.

Ook Susan's kas (tuin 49) doet alweer helemaal dienst. Bakjes vol met bloemenzaailingen. En een paar geheimzinnige potten. Vensterbanken en kassen. Toch

doet niet iedereen dat zo.

Karin (tuin 22) stuurt een foto. Zaaient met uitzicht op de Smal Weesp!

Wat me opvalt is hoe keurig al die zaaisels er uitzien. Bakjes, met netjes aangegeven wat erin zit. Alles onder controle, lijkt het wel. Maar is dat zo? Worden al deze kleine zaailingen straks zonder problemen volwassen planten?

Helaas. Mijn andijvie- en slaplantjes werden al in een pril stadium door slakken opgegeten. En ik ben niet de enige bij wie het noodlot al vroeg toeslaat. Joop Bleeker (tuin 106) gebruikt zijn kas, vernuftig, in twee verdiepingen. Maar, kijk, in de

bak op de laagste verdieping groeit slechts mos. De kapucijners zijn opgegeten. Een muis of een vogel?

Hetzelfde overkwam Yasemin (tuin 2). Ook bij haar een lege bak, waar de zaailingen uit zijn verdwenen. De ene keer

lukt dit, de volgende keer dat, zegt Joop berustend. Zijn nieuwe kapucijners doen het nu wel en bij Yasemin staan de bieten er mooi bij. Onze controle is maar beperkt.

Gijs (tuin 21) doet helemaal niet aan controle. Hij stopt zaden in de grond en kijkt wat er opkomt. Naderhand uitdunnen valt hem zwaar. Dus alle zaailingen mogen lustig doorgroeien. En dat doen ze soms wel en soms niet. Zo is het maar net.

Beest gespot!

Hieke Baart, tuin 110

Ik was op de tuin bij Ti en we zagen bij de buren een beestje in het gras lopen. We waren niet zeker wat het nu was. Dus gluren bij de buren zonder het beestje te alarmeren en langzaam dichterbij schuifelen om te ontdekken wat voor beest het was. Het beest was duidelijk aan het snuffelen en aan het eten en had geen oog voor ons. Het was een magere egel en doordat zijn vel er wat bij hing zag hij er wat anders uit dan dat je je een egel voorstelt. Waarschijnlijk net uit zijn winterslaap en nu zoekend naar slakjes om aan te sterken. Superfijn als de egels de slakken voor ons opeten. Ik vraag me af of ze om de gif slakken korrels heen eten. Dat hoop ik maar.

In de krant stond van de week dat je bij natuurmonumenten een gratis egelhuisbouwpakket kan bestellen. Want er zijn al 50 procent minder egels dan wat jaartjes terug.

<https://www.natuurmonumenten.nl/aanvragen/egelpakket>

Wat wil je nog meer, een gratis slakkenopruimer!

Fotoshoot

Tessa de Gruyter, tuin 9a

“Hoi Redactie!

Uiteindelijk toch nog besloten om iets in te sturen voor de buitenpost.

Ik heb twee jaar geleden voor mijn werk een aantal foto's gemaakt op de tuin. Het lijkt me toch wel leuk om dit in de buitenpost te plaatsen.

Niet alle foto's kunnen erbij natuurlijk. Maak maar een selectie”.

Alweer 2 jaar geleden heb ik een fotoshoot gedaan op de tuin voor mijn werk. We fotograferen jaarlijks vaste planten, eenjarigen, succulenten en bollen, voornamelijk voor labels, zaadzakjes, potcovers e.a. De

opdracht was nu om sfeerbeeld te maken rondom het onderwerp moes/tuinieren. Dat is lifestyle fotografie. Dit is voor mij het leukste onderdeel van mijn werk. Ik moet dan wel rekening houden met Spanje, Frankrijk, Duitsland en Engeland. Ieder land heeft weer zijn eigen ideeën over styling, modelkeuze en sfeer. Deze beelden zijn voornamelijk gebruikt in Duitsland en Engeland.

AVVN Ledenraadpleging en ALV

Karin Boode, tuin 22 & Else de Haan, tuin 14b

Op zaterdag 24 september togen drie bestuursleden van Kweeklust naar Soesterberg, naar het prachtige *Kontakt der Continenten*, een voormalig missiehuis en klooster (wie wil daar nu niet naar toe?). Daar vond de jaarbijeenkomst van het Algemene Verbond voor Volkstuinverenigingen Nederland (AVVN) plaats. Het AVVN komt op voor de belangen van volkstuinders. Zo maakt zij zich sterk voor behoud en uitbreiding van groen in de woonomgeving, zet zij zich in voor het maatschappelijk belang van samen tuinieren en ondersteunt zij verenigingen met advies over bijvoorbeeld wetten, onderhoudsvraagstukken, verzekeringen, bouwplannen en conflicten. Ieder van ons is lid van deze vereniging en daarom ontvangen jullie bijvoorbeeld ook 4x per jaar het magazine *De Tuinliefhebber*.

Namens ons Bestuur hebben Victor en Karin de ledenraadpleging in de ochtend en Else de Algemene Ledenvergadering in de middag bijgewoond. Van hen leest u hier het verslag

De opkomst voor de ledenraadpleging was best groot; zo'n 60-70 mensen. Omdat ons Bestuur uit allemaal vrijwilligers bestaat, is het fijn om voor ondersteuning, advies en specifieke expertise bij deze vereniging aan te kunnen kloppen. Het wordt voor het AVVN echter steeds moeilijker om te blijven bestaan: teruglopende inkomsten en het vinden van vrijwilligers voor bestuursfuncties is ook steeds lastiger geworden.

Daarom wilde het AVVN graag met de leden in gesprek. Specifiek wilde zij op drie punten input van ons krijgen. Ik zal er kort iets over zeggen:

1. Belangenbehartiging. Dat werd als zeer belangrijk ervaren, zowel op landelijk als lokaal niveau.

2. Ondersteuning besturen. Ook heel erg belangrijk; vooral de juridische ondersteuning wordt zeer gewaardeerd. Ook de workshops, lezingen en informatie over natuurlijk tuinieren trouwens. Gevraagd werd om meer digitale workshops, omdat soms de afstand te lang is naar een fysieke locatie. Hoewel het ook erg fijn is om elkaar live te zien, zoals vandaag.

3. Natuurlijk tuinieren. Eigenlijk zeiden de leden hiervan dat er al zoveel informatie beschikbaar is, dat ze vooral de leden wegwijs zouden moeten maken naar alle sites, boeken, tv-programma's en podcasts. Zo kreeg ik van een tuinvereniging in Hilversum een leuke tip over de podcast "moestuinadvies". Kennen jullie deze al? Elke week komt er een hele leuke, informatieve podcast beschikbaar. Je kunt daar ook vragen inbrengen. Zie voor meer info: <https://www.moestuinadvies.nl/>. En <https://www.mooiemoestuin.nl/moestuin/>.

We sloten de ledenraadpleging af met een heerlijke lunch. Daarna begon de ALV, waar de opkomst iets minder groot was. De agenda bestond voor het grootste deel uit goedkeuren van notulen, het financiële jaarverslag en de begroting. Tot verbazing van velen gaf de voorzitter in het begin van de vergadering vrijwel direct het woord aan de voorzitter van de Amsterdamse Bond voor Volkstuinders, die zijn kritiek op het beleid van het AVVN kwijt wilde: we betalen te veel voor te weinig. Toen bleek dat de Amsterdammers slechts de helft van de contributie betalen, (6000 leden, dus belangrijke klant?) verloor deze meneer de sympathie van de zaal.

Dat neemt niet weg dat het AVVN er niet al te gunstig voorstaat. De ledenraadpleging was er niet voor niets. "Waartoe zijn wij op aarde", zei Ineke ten Hoedt, de secretaris. Dat wordt de vraag voor de komende tijd. En ..vinden we wel een nieuwe voorzitter en een nieuwe penningmeester als de huidige volgend jaar zeker aftreden? Wie o wie?

Praten met collega-volkstuinverenigingen is nog het leukst van zo'n bijeenkomst. We kijken uit naar meer ontmoetingen met de tuinders uit Hilversum, de Amateur Tuindersvereniging Hilversum.

Al met al, een mooi dag.

De rivier laag en de toren in de lucht
alles is er

de houten ophaalbrug werkt
hoef me er alleen over te begeven
borgt mij al lang

Waar nog naar te bewegen
in een tuin ergens net aan voorbij geboren?
Hoop nog eens te achterhalen hoe dat was.

Hans Krabbe, tuin 10c

Kom ook naar de tuinwinkel

Gratis koffie/thee en gebak/koek

Openingstijden
Zomermaanden
(maart t/m eind
oktober): u bent iedere
zaterdagmorgen van
11 uur tot 12 uur van
harte welkom.

Wij hopen u vaak te zien in de tuinwinkel, wij
wensen u een goed, gezond en fijn tuinjaar.
Wil, Marianna, Edo en Tom

Kopen

In de tuinwinkel kun je alles kopen wat voor de tuin nodig is. Graag de betaling overmaken. Bestellen via de garant zaadlijst geeft ook nog eens 15% korting.

Voorraad

Altijd in voorraad: potgrond, tuinaarde, turfmolm, zand, compost, tonkinstokken, meststoffen, bestrijdingsmiddelen enz.

Huren

U kunt ook in de tuinwinkel terecht voor het huren v/d tuintrekker en het trilapparaat.

Deze BuitenPost is geprint bij DSS Weesp

Achter de Grachten16, 1381 BN te Weesp

info @dssweesp.nl